

[Torben Lund]

kret skøn kan yde yderligere personlige til-læg.

Vi har i de generelle bemærkninger i be-tænkingen også sagt lidt om Københavns kommunes særlige budgetproblemer, som kommunen har på grund af sin befolknings-sammensætning med mange unge, mange arbejdsløse og mange ældre, og vi lægger meget stor vægt på, at man når frem til en ændret fordeling af bloktilskuddene, således at tildelingskriterierne ved udmåling af blok-tilskuddene i højere grad kommer til at tilgo-dese Københavns kommune, og således at tilskuddene altså forhøjes til Københavns kommune.

Vi kan forstå af pressen i dag, at der i går har været et møde mellem Københavns kom-mune og indenrigsministeren. Det er en lidt kedelig overskrift, man i dag kan læse i Poli-tiken: »Weidekamp fik intet til raslebøssen«. Jeg vil anbefale indenrigsministeren, at man i denne sag lytter meget til Københavns kom-mune, og at man også viser imødekommen-hed over for Københavns kommune. Ellers kan man påregne, at der vil komme et initia-tiv fra vores side for at finde en tilstrækkelig og tilfredsstillende løsning på Københavns kommunes problemer.

Til sidst skal jeg kommentere et ændrings-forslag fra SF. Det er det ændringsforslag, der vil indføre førtidsbeløbet for 60-67-årige. Det er såmænd ikke selve forslaget, jeg vil kommentere – det har vi gjort op med i før-tidspensionsreformen – men jeg vil commen-tere bemærkningerne til ændringsforslaget. Når man læser bemærkningerne, kan man kun få det indtryk, at vi med førtidspensi-onsreformen skulle have forringet de 60-67-åriges muligheder for at få højeste eller mel-lemste førtidspension, det, der i gamle dage hed højeste eller mellemste invalidepension. Der står i bemærkningerne:

»... er der skabt en ny gruppe (60-67-årige, der ikke er berettigede til højeste eller mellemste førtidspension) ...«.

Man kan bestemt ikke få andet indtryk ved at læse den sætning, end at vi med før-tidspensionsreformen har afskåret denne gruppe fra at få pension efter de hidtidige regler, og det er i hvert fald ikke tilfældet.

Formanden:

Inden jeg giver hr. Bjørn Elmquist ordet, vil jeg bede medlemmerne om at tage hensyn til, at der føres en forhandling her fra taler-stolen.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal ikke gå ind på de enkelte æn-dringsforslag. Det fremgår af betænkingen, hvordan vi i regeringspartierne forholder os til dem. Jeg vil blot komme med den generel-le bemærkning, at det har været et godt og konstruktivt arbejde, vi har haft i udvalget, og at vi fra regeringspartiernes side er glade for, at det har kunnet lade sig gøre at finde frem til et så bredt flertal for disse ændrin-ger, som det trods alt nok ender med.

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal nævne det vigtigste af indholdet i vore ændringsforslag.

Vi ønsker at tilbageføre nogle rettigheder til nogle grupper af kvindelige pensionister, nogle rettigheder, som blev frataget dem ved indførelsen af førtidspensionen. Dernæst øns-ker vi at få fjernet forsørgerbegrebet ved tilkendelse og beregning af førtidspension. Vi mener, at alene den enkeltes forhold skal være afgørende for tilkendelse og beregning af førtidspension. Yderligere ønsker vi, at førtidsbeløbet gives med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 1984. Vi mener her-med at være bedre i overensstemmelse med den folketingsbeslutning, som afskaffede la-veste invalidepension og erstattede den med et beløb i kroner og øre svarende til mellem-ste invalidepension.

Jeg vil sige til hr. Torben Lund, at jeg skal meget beklage, hvis bemærkningerne kan misforstås. Det har bestemt ikke været hen-sigten.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det radikale venstre er udmærket tilfreds med lovforslagene, og jeg skal derfor kun knytte et par bemærkninger til ændringsfor-slaget om forsørgelsesforhold. Vi betragter pension som en erstatning for løn, og man giver normalt ikke løn efter ægteskabelig stand. Derfor mener vi, det er rigtigt at se bort fra forsørgerbegrebet i forbindelse med pensioner.

Jeg vil benytte lejligheden til at gøre op med en påstand, man i den sidste tid har